

[Lilli Gyldenkilde]

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af ministerens svar af 14. august 1985 på spørgsmål nr. S 1556 angående langtidsledige på uddannelsestilbud med store transportudgifter. Af svaret fremgår det, at disse udgifter ikke kan fratrækkes selvangivelsen.

Et jobtilbud bliver i denne sammenhæng betragtet som arbejde, og derfor er der muligheder for at fratække befodringsudgifter. En langtidsledig er tvunget på uddannelsesyndelse efter første jobtilbud, og derved adskiller den pågældende sig fra andre uddannelsessøgende. Det forekommer derfor urimeligt, at muligheden for fradrag ikke er til stede.

Der er jobtilbud, der indeholder en kombination af job og uddannelse. Spørgeren bekendt er der ikke tale om, at vedkommede på et sådant jobtilbud ikke kan fratække befodringsudgifter.

Svar (29/8 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Med virkning fra 1. januar 1985 er reglerne om fradrag i forbindelse med befodrning mellem sædvanlig bolig og arbejdsplads ændret, således at fradraget opgøres uafhængigt af de konkrete befodringsudgifter, men alene på grundlag af afstanden mellem bopælen og arbejdspladsen.

Der blev ikke ved ændringen af reglerne foretaget nogen udvidelse af den kreds af skattepligtige, der er berettiget til fradraget. Hvad angår kombinationen af job og uddannelse, kan jeg ikke komme det nærmere end i mit svar til hr. Tastesen på spørgsmål nr. S 1509.

Spm. nr. S 1600

Til *undervisningsministeren* (16/8 85) af:

Maisted (FD):

»Er det muligt for ministeren at ændre optagelseskriterierne for elever til optikeruddannelsen?«

Begrundelse

Det er spørgeren bekendt, at der til optagelse i optikeruddannelsen konsekvent kræves EFG-uddannelse.

Det er ligeledes spørgeren bekendt, at det endog også gælder elever, der har en forudgående studentereksamen, og som derfor i et halvt års EFG-uddannelse er aldeles overkvalificerede.

Det er således spørgeren bekendt, at sådanne optikerelever gennem et halvt år kun har modtaget 20 timers optikerundervisning, der blot i nogen grad kan kaldes relevant, medens den resterende undervisningstid mildt udtalt kan betegnes som spildtid.

Det er spørgerens klare mening, at det må være muligt for ministeren at give regler om dispensation fra EFG-uddannelsen, således at de samlede midler udnyttes bedst muligt.

Svar (29/8 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Optikeruddannelsen gennemføres efter lov om erhvervsfaglige grunduddannelser (EFG-loven).

Den består af en 1. del, som er basisuddannelsen inden for serviceområdet, og en 2. del, som giver erhvervskompetence som optiker.

Efter lovgivningen om EFG-uddannelserne optages elever i 2. dels uddannelserne, når de har gennemgået basisuddannelse og indgået uddannelsesaftale. For personer, der er fyldt 19 år, og som har et års erhvervs erfaring i tilknytning til fagområdet, er der adgang til 2. del uden basisuddannelse.

Praktikvirksomhederne inden for optikerfaget foretrækker i vidt omfang at indgå uddannelsesaftaler med studenter eller elever med højere forberedelseseksamen. Disse kan efter fast praksis få fritagelse for første halvdel af basisuddannelsen. Der er ikke i lovgivningen hjemmel til yderligere dispensationer på grundlag af studentereksamen alene. Der findes tilsvarende problemer inden for andre EFG-uddannelser, som ikke også gennemføres som lærlinguddannelser. Ministeriet har foreslået Optikerfagets fællesudvalg, at faget går tilbage til mesterlæren, men denne løsning har fællesudvalget foreløbig afvist.

Fællesudvalgets tilslutning er nødvendig for at oprette uddannelsen som lærlinguddannelse. Spørgsmålet om studenter adgang til de faglige uddannelser indgår i mine overvejelser om reformer på erhvervsuddannelsesområdet.